

Хичобохони бемаъний, ки ранги сиёҳро дар фарханги миллӣ пиёда карданӣ хастанд, бо мукобилати хавохони масири миллӣ ва либоси асили миллӣ ру ба рӯ шудаанд. Ин беимонҳо миллатро сиёҳпӯш ва Ватанро мотамсаро карданӣ хастанд, ки хокашон ба хӯрда, рӯз то рӯз бо диди васеъ ва дили васеъ, занону модарони тоҷик атласпӯшу адраспӯш шудаанд. Кӯчабогҳои Душанбе ба гулзори либосҳои ранг ба рангу зебои миллӣ оростааст, касро аз дидани ҳама ин зебоихо фараҳ мебахшад.

Рисолати хунарварӣ ва зебопарастии занону модарон сабабгор шуд, ки номи чакан ҷаҳонӣ шавад ва ба фехрасти гайримоддии ЮНЕСКО ворид гардад.

Ду тамоюли ба ҳам зидд дар муборизаанд: сиёҳи ва сафедӣ. Ҷониборони торику сафедӣ мисли тиннати сиёҳашон такдири миллатро ба бероҳа мекашанд, фарханги биёбониро, ки хоси иклиму ботини мо нест, ба зӯрӣ таҳмил карданӣ хастанд.

Тарафдорони масири сафеди зиндагӣ токиву рӯймолу рӯйсарии модари тоҷикро, ки ранги сафед дорад ва дар кӯҳистон роҷӯстӣ аст, меёъру мелоки либоспӯшии занҳо медонанд.

М. Садруддин, он балвогари авлодӣ ва игвоангези суннатӣ, дар сомонаи «ислоҳ.нет»хичобро меъёри либоспӯшӣ донистааст. Ҳуд ва хонаводааш аз шарри хичобпӯш раҳо ва дар Аврупо паноҳонда шудаанд. Бале, ҳонандай гиромӣ, ҳамсараваш дар Кувайт ва Катар ба хичобпӯшӣ тоб наоварда ба ҷанҷолу ҳарҳаша қашидааст, ки ба Аврупо равему ҳавои озод қашем будааст... Ин маълумот аз доираҳои наздик ба М.Садруддин дастрас карда шуда, ба сихати он шубҳа нест.

Ҳамин бевичдонҳо, ки занҳояшон гапашонро дар либоспӯшӣ намегирад, дар сатҳи ҷаҳонӣ хичобро дастак карда, тавсияҳои нораво медонанд.

Модари кӯҳистонӣ дар Раҷту Қӯлоби Бадаҳшону Зарафшон хеч вакт фаранҷӣ напӯшидааст. Қалимаи «фаранҷӣ» аз вожаи «фаранг» гирифта шуда, маънои Аврупо дорад. Шояд аз ҳамин сабаб бошад, ки фирориҳои гарбнишин ба беномусие ки ба онҳо хос аст, ба дигарон он чиро раво медонанд, ки худашон онро дар хонавода намеписанданд.

Аввалунсури фарханги миллй зебоипарастист, меъмории зебо, либоси зебо, мухити зебо хама дар маҷмуъ тасвири пурраи миллатро ба армугон меорад. Душманони миллат мухити зебои моро ба мотамкада табдил доданӣ хастанд. Ранги сиёҳ ранги ДОИШ аст, ранги сиёҳ ранги марсияҳои мотамист. Гӯристон ранги сиёҳро талаб мекунад. Хаёт ранги нишоти зиндасози сафедро мепазирад.

Чехраи гулфом ва нуқрасони занҳои тоҷик ба ранги сафед базеб аст. Ифротихои таҳмилгари либоси бегона, мисли аслбоҳтаҳои хастанд, ки дар бадгумонӣ ва гуноҳҳои кабира гута задаанд.

Рўймол, рӯйсарӣ, соба, дока ва токиҳои занона, ҳуд сатри аврат аст ва ҳеч ниёзи мубраме барои содир кардани либоси бадавӣ нест. Хичоб моли бегона аст, ки он «бегона»-ҳо хам аз пӯшидани он безоранд. Чаро окил кунад коре ки бозорад пушаймонӣ?

Ба гуфти ҳакиме, «Одам бояд аз хама лиҳоз зебо бошад, хам ба либос ва хам ба ботин».

Комрони Сулаймонов, дизайнер